

ھەلسەنگاندۇنى سەش چىرۇكى رىمارەت تايپەق

كمال غەمبار

ئەگەر بىھۇنى بە چاۋىنلىكى مەزۇوعىيانە باپتەكە ھەلسەنگىنلىنى، بە وىزىدايىكى پاك و بىنگەردى دوولە روپامائى و ماستاۋ كىرىن تايپەتنى خۇرى دەربرى، ئۇوه هېچ دورۇ نى تۇوشى نازەحةتى سەرىيەشمەشى بىن، چۈنكە كەم كەس لە ئىمە ئەۋەندە سىنگى فراوان و پىشۇرى درېزە كە رەختەكە بە شىتكى سروشىنى و ناساسى سەيركەت و نەيخاتە قالىيىكى تەرەوھ (كەمىش بە دۇي خۇرى ئالى تىرىشە) ..

ھەرجۈنۈك بىن وا من لەلای خۆمەوھ، بىنلى بىجۇونون و ئاستى بىركرىدىن دەۋو ئىنگەيىشتىم لە چىرۇكىم بەدەنگە بىرایانى دەستەي نۇوسىرانى گۇفارى «بەيىان» دەن دېيم و بەرامبەر ئەۋەش چىرۇكەي بىن بىان سپاردووم راي خۇم دەرەدەبىم و، لەپىشەو بىن لە راستى يەك دەنئىم كە نامەمۇنى لە خۇينەرە ئازىزى بىشارماھو ئەۋىش ئەۋىشى: كە رەختەگر كۆمەلېك چىرۇكى بىن دەپىزىردى، لەناو چىرۇكە كاندا چىرۇكىك لەوانى تى زىاتر بىكىشى دەكەت و لەوانى دى زىاتر دەپور و وۇزىنى و بىزى خۇشى دەخاتە سەرلىيۇ بەرلە وەق قەلەمەكەي و شەيدەك بىنوسى لە ناخەوھ دەنکىكى دەلسۈزانە گۈزاراشت لە سەرسام بۇونى بەرامبەر چىرۇكەكە دەكەت و، بىنلى دەللى: ھەئى ئافەرىن. كاكى چىرۇكتۇرس خامە رەنگىنەكەت ھەر خۇش بىن و ئىمە كورد داهىنلى ئاواسان گۈرەكە.. وەك ئەو چىرۇكە زىاتر لەوانى تىر كار لەرخەگر دەكەت، ئەۋىش بەرامبەر ئەم كارىتەردىنە لەوانى تى زىاتر بایخ بە دەدات و رۇوناڭى دەخاتە سەرلايەنەكانى و، تواناۋ ئىنگەيىشتى و پەي بىن بىردىنلىكى هەبىن، زۇرىيەي زۇرى بۇ ئەو تەرخان دەكەت.

وته يەكى پۇيىتى: بىن سپاردىنى چەند چىرۇكىك بە ھەندىنى نۇوسىر بە نىازى ھەلسەنگاندۇنى و ئىرخاندۇنىان، كارىكە بىمانەوۇنى و نەمانەوۇنى، واقعىيەك دەسىلىيىنى كە دەمىكە مشت و مىرى لەسەر دەكىرى و، تائىستا بەرددەوامەو راي ھەممەچەشى لەمەر دەرددەرلى، ئەۋىش ئەۋەيدە: ئايا ئىمە كورد رەختەو رەختەگرمان ھەنە؟ زور بەي زۇرى رايەكان لەسەر ئەۋە رېك دەكەدون كە ئىمە نە رەختەمان ھەيدۇ نە رەختەگر. ئەگەر مەسىلەكە ئاوا بەو وەلامە بىن بەلگەيە بېچىتە سەر، يۆمان ھەيدە كە كە بېرسىن ئەي لە پاي چى ھەر ئەو كەسانە خۇيان دەنگە ھەلەدەبرىن و كۆمەلېك گلەبى دەكەن كە گوايىھ بەرھەمنى بىلەدەپتەوە، بۇ يەكى بە چاڭ بىن يَا بە خراب شىتكى لەسەر ئانووسى؟ بەلام كە دەستەي نۇوسەرانى گۇقازىك رۇولە چەند نۇوسەرلى دەنلى كە چەند چىرۇكىك تاو و تو بىكەن و ھەلىان سەنگىنلىن، ئەم ھەنگاوه خۇرى لە خۇيدا، دان ناتىنلىكى ئاشكراو روونە بە بۇونى رەختەو رەختەگرو دەورىيان لە بوراي ئەددەدا.

ھەر رەختەگەمش بىنلى تواناۋ چىز و روانىنى خۇيەوە كارەكە مەسىر دەكەت و، خۇتىئەرلى خۇشەويسىتىش خۇرى لەم رووھو سەرىشكە لە رالى بۇونى رەختەكە با رەنگىزەوھى. دەبىن ئەۋەش لە بەرچاۋى خۇمان دابىنلىن كە ئەركى رەختەگر لە ئەركى خاودن بەرھەم گەنترە.. خۇ

خورکه وتن

نه گر بمأته وی به بیهی دیبازیکی پراکتیکی لم چیز و که بکوئیته و. دهین به وردی دهستیشانی هممو و ره گفره گرنگه کاتی بکدین، بو تهودی رای سایه تی خونمان به رامبر چو زیستی چیز و که دهربیرین و بزاین تاچ راده هی چیز و کنووس سدر که وتنی وهدی هستاوه.

بیری چیر و که که

باله فیکری چیر و که و دست بی پکین، که بنافه و بنجینه بیناتنی
چیر و که... چیر و کتووس له روانگه کی ثایدیولوژی نهنه و خوازی و ده
پیره که داده زیری و، قولاییکی مرغخوازی بی دمه هشتن، که بازنه هی
مسالمه ریان و مل ملاتی فراواتن ده کات، به جوزی که خویندر هدر له
سده تاوه دهست به خویندنده و ده کات، هدست به چهشه په یوندنی به کی
نه بجزارو له دارشتنی بیری چیر و که که ده کات، که چیر و کتووس توانیمه تی
ید کیتی بایه ته که پیاریزی و به شیوه هی که هونه رمذنانه درگاه بی خویندر
پکاته و، تا بجهنه ناو جیهانیکی تایه تی، ججهان چوبیه تی گولیزیز کردنی
پارچه کاتی پایه ته کدو نمایشکردنیکی قمه شنگ و رورویین، که له ناویاندا
نمونه هی کی زیندووی و دک «جوامیر»ی خاوند هملویست و پالادوانی تدویری
به چینی رو و داده کاتی ده جوولیتی و ده بخاته بدردم دو خیکی دینامیکی پر له
گرزوی و پیسوی درامی... چیر و کتووس و دک خوی نامه ای بی کردووه له
فولکلوری کوردی و درگرسووه، کت وست به شیوه ساکاره کمی
نه گواستوته و، نه و دک کدره سته هی کی خاوند و درگرسووه، به لام له
دارشته و بیدا له دیارده کاتی زیانی رو و وساندوته و به هدست و نهست و
تیسر اسان و بیس کردنده و دیه کی قوقل جاریکی تر درومتی کرد و ته و،
خستویه تی به قالیکی هونه رکاری تی و تسلی «جوامیر»ی پالادوانی
چیر و که و دک شه خسیبیه تیکی له ناو جدرگه هی زیانی سعدده هی شیخ
مه حسوندی نه مری هدیچجاوه، خستویه تی به بوته هی که هونه رکاری
زیره کانه، که به کومنلیک په یوندنی کومنه لایه تی و رامیاری و سایکولوژی
یدستوته و، رو و ناکی خستوته سر هملویسته کاتی و باری در وونی و،
زروشت و خوی میزاجی «جوامیر»ی تیادا در خستوون، به شیوازی خویندر
یدره و واپسیه که جوامیر پکیش ده کات که به همسو هدست و سوزو
خیال و بیرون باور یکمده له گه لیادا بیزی و بمشداری هملویسته کاتی بکات.

که واته محمد فرقی حمسن له نیگاه تبر و این و ثایدیای خوی بهرام بدر
رهوئی ریان و تاقیکردنده مو همانس و کهوت چیز و کهک دارشته و به پیشی
پر نامه کی تایمه تی له رووداو و چونیه تی سرمه لدان و نمث و نوما کردنی
بیری کرد و نهاده، لدم رو و ووه مهر جی هونه ری رهچاو کرد و ... یه کیتی هی
هز و وعیش له سرمه و نهاده هم برینک چیز و کهک سرمه کی سی و
سرمه کوئن و نوشتنی لد گل خوی همله دیگ ...

لهم روانگه بیهوده چیز و کسی خورکه و تنی محمد فرزق حسنه
سرفائله چیز و که کانه له هم هو و یان زیاتر گرهوی هونه ری خوی
پر دنیه و ...

بعد لهوی بناسخ چیز و که مکدا شور بیمده و به بینی رهخنده یه کی پراکتیکانه له چیز و که بدلویم حمز ده کم رای (۹) سال ندمه بدری خونم به راهبرد چیز و کنوس و نامسوی پاره و پیشمه چوونی دربرم و دک بچجوانی نه و کانه و پیشینی کردنم . . ده باره کی کومنله چیز و کی «رسنگ زندگانی ناوی» له لایه های «تفاوت کردیه های روزنامه های «العراق» هی زمانه «۱۹۷۱» هی ۱۹۸۰ / ۱ / ۳ تو سیوهمو ته نیا چند برگیده کی دخمه به رچاوه خویندر له چیز و کی «خاویروننه و هنگاوه کان» دا برومه : نه چیز و که به لایه منوه، باشه خیکی تایه ته هیبه، چیز و کنوس ده گهیسته پایه کی بهز و وای لی ده کات که روزی له روزان له جیهانی چیز و کی کوره دی دا، له ریگه هونر کاری نه جوهر نسوانی «واته نسوانه که مسانی چیز و که کان»، که همه لایی به که بیان له تایه تمهندی به تی خومالی به وه هدلقولاوه . . پایه کی گوره بو خوی برخشنی، هروده کو چیخوف دلی: «نهدهمی له دایک تایی که خاصیت جهانی همی، نه گهر نه ثدبه لمیشمه نه دهیکی خومالی مدزن نهی» .

به راستی نووسمر جموی تایسمتی به هم سو رو و کاتی به و هملده
هینچی و، زنگ و روخساریکی تایمهتی به چیزوکه کاتی دهه خشی و، بروام
به هیزه بدم نووسدره که به همول و تقدلا رسمنه بردوامه کاتی چیزوکی
کوردی دهخاته بدر دورگای سرمه تایمه کی نوی که شیاوه نموده به له ناسبا
بوهستین د بیری لی بکدینه و.. زمانیکی ناسکی شیعر ثامیزی پر له وینه
به جوشی هدیه، که خونسرا پکیش دهکات و خهیالی دهیزونی و، دیوی
ناوهی دهورو وزینی و اوی لی دهکات که بیشه لایمه که له لایسه کاتی نه
هاوکشیده که چیزوکتووس دهیختانه بردم له رینگی نه و خاسبه تانه
وینه کاتیان ده کیشی.. خونسرا و همس دهکات که برووداوو
شخیسه ته کانه و بستر اوته و هو حمز دهکات له رهوت و دیبار کردنی
چاره نووسیان بمشدار بی.. نه گهر چیزوکتووس له سعر نووسینی چیزوکی
و هنگاهی چیزوکی «خاوبیونه و هنگاهه کان» بردوام بی که هیزه
پیزی تکنیک و روونکردنده وی نایدیهای تایمه.

نهوده نه و شهخیبه تانه‌ی وینه‌ی کیش‌اون دیسویکی تر و رده‌گردن و،
شهخیبه ته‌کان د بشه شهخیباتی نه مرسو، بازنه‌ی کات و شوین، وک
شهخیباتی نسونه‌ی له چیرزد و روئانی ججهانی دا، دهبرن. نهوده که
هیوای بیو دخوازم پهره‌سندنی توانلو دمه‌لائی چروکتووسه، که دوور نه
له دوارزددا خواست و ثاوانه‌کمان بینته‌ید.

با بگرینتهو سدر چیزوکی (خورکوتن) . . همروه کو له پیشدهو و تم

رووداوه کانی چیر و که که

مسمه لدی رووداوه چبروکه که ، له جوامیره و دهست بین دهکات هدر که
له ماله وه دهروه چنی تا دهگاته ناو نوردوگای نینگلیزه کان و لوئی چی
به سردهی و کوتایی به کهی چن لی دنی . شتیکی ثاشکراشہ که هدر
برووداوه یک سرهمهلدادو نعش و نسوماده کات ، دهین به بیتی سبستم و
یاسایه کی دیازکراویی ... هیزو پیزی رووداوه که له چونیه تی به مسته و دیدتی
به پالهوانی چیروک و که سانی تر ... پهیوندی به کی توندو توئی نهپراوه که
گوزارشت له که سانی چیروک بکات ، به جوزی به کیتی هونه رکاری خونی
پیاریزی و بدگه و نیشانه مش به دهسته و بدات ، که رهندگانه وه نه جامی
رووداوه کمن ... واته چنین با خود نهونی رووداوه که که له چهند
رووداوه یکی بچوک و پارچه پارچه کی لیک دابراو پیکهاتوو ، چیر و کنووس
به شیوه کی هونه رکاری به یه کیان دهسته وه ناپویه کی لیک گری
دهدا ...

له نمایشی رووداوه کدا ، چیر و کنووس نه کنیکی نویت به کار هیناوه
که له رنگ و روش ای پالهوانی چیر و که که وانه « جوامیر »
له ناوه وه دهکنی و ونی دهگری ، نهوش له رنگیه منه لوزی
ناوه خوده « تهوزی هوش » که چیر و کنووس تیبا گوی نادانه ره گهزی
کات و شوین و زمان ... به کارهینانی تهوزی هوشی ناوه وه یش
کاریکی تاوه نده سووک و ناسان نیه ، دهلى چیر و کنووس و ریابی
له سازکردنی حاله تیکی تاییه تی که له دابسلوگه و بگویزینه وه بو
منه لوزی ، جهونیکی وا دروست بکات که گونجاوو له بارینی ... که
سره بازه که بیتی دهانی : توکوری به فریت ... توکوستانتی ...
- تهوده تاندم لی دهدی ... بیر له جنگره ده کاته وه ...
تهو قسانه له میشکی خونی دینی و دهبا ، بال دهگری بو گله زفرده ...
دیمه نیکی ترت دینه به رچاو ناگر که شیخ و خوش ویستی به کهی گرمی
ده گهندمه ... هست به گرمی کردن له نزیک شیخه وه بیتی ... ناگری
شیخی گوره نیشانه تهوده هینتا شیخ پیداره ... هر دو ناگر
گرمایی دهدن به لشی ... له چوونا سینگ و بروی گرم بزوه ، له
گیرانه وه شدا پشتو گرم داده هات ... ورده ورده بیزی رق بیونه وه له
کله لله باری کرد ... نای که لم دوو ناگرسه که چیر و کنووس
کردو ویه تی به بردی نیوان گله زهرده و جوامیر ، که چ جوزه په بوندی به کی
دروونی له نیوان باری دهروونی جوامیر و نه شده سخته دروست
دهکات و ، چ ورهو هیزو وزیمه کی بین دهده خشنی ...

« له دیویکی تری دیمه نی گله زفرده که شه و گار دره نگی کرد
دوو ناگری زیاتر تین و تاوی به برا کردو دهروونی هینایه
جوش و گرم داهات ... ... له نیوان ئه دوو ناگرها
گشهی ره شه بای سلیمانی به سه ره فردا همل دهکات نهیده توانی
پشتو لزه وی بذات .

نه گسمر سرنجیکی ورد له رووداوه که بدھین که چیر و کنووس جوامیری
خستونه ناو بازنه که وه ، دهیتن له چهند رووداوه یکی بچوک بچوک
پیکه اتسوو ، بدلام به شیوه کی هونه رکاری بدیه که وه به سزاون و تیک
هدلکشراون ، همه موشیان رهندگانه وه موزک و واقعین و ، له جه رگیه زیا
نی ندو سرده مهی چیر و که هدله بینجراؤن بدلام به شیوه کی داریزراو له
قالیکی زمانه وانی پر له بدگه و نیشانه زینده گیه دهروونی خوبیان
دهنوین ، که نووسه ربیه مه بستیکی سایکولوژی بومان ده گیریته وه ، نم
جوزه گیرانه ویه ، که گیرانه ویه کی هونه رکاری به ، یارمه تی دینامیکی به تی
همه لوزیستی جوامیر دهداو رنگیه بو خوش دهکات ... رووداوه کانی ناو
چیر و که که بدیتا ده گوزین و ، دهنه هونی سرهمه لدانی رووداوه دیکه و
بارنیکی تیک نالاو په شیو به خوده ده گردن و به ره و گری کردن و
رووداوه که دهچن و کوتایی بین دینن .

سره تای چینه که یاخوده نونه که « حبکه » له کاریکی تاسایی به وه دهست.
بین دهکات ، که شیخ محمود جوامیر دنیزی بو سلیمانی بولای حمدی
صاحبقران ، وک قاسیدنیک ، نه رکه کهی دیارنیه بو شیعره ، یاخوده بو
مه بستیکی تره ، نام لاینه زور گرنگ نیه ، به قدم نهوده له چونیه تی
به ری که وتنی جوامیره و دهست بین دهکات :

« جوامیر که وتوته پیش ماینه کویت . شل شل جله وی گرفتوه ...
به ثالیاوه تیزد په بی و راست رو وو تانجدر و شور دهیته وه وک کامیرا به کی
ناوه که دهداو نهوسا له گه ل تاوی غاردا ماینه کویت وک کامیرا به کی
سیته ماین له سر خو سلیمانی هینایه پیشه وه ... دوو که لی زویا له
ماله کانی قفاره توغانه وه سری دهکرد ، لوئی وه ولاخی به رزه همو او
فیز به سوار ده دات ... جوامیر به کس بر لاف به ره و سلیمانی دیکوتی

شەخسیەتی جوامیر

رۇون دەپىن و ، خۇنۇرىش حمز بە شەخسیەتىكى وەك جوامىز دەكات كە دەيدىسى بە تەواوەتى لە خاسىيەتە كانى بگات ، تەنانەت لايىدە نەھىنى يەكائىشى لاشكرا بن و لە كىروكىن حەقىقەتە كەدى بگات .

دەور و بەر :

كارىكى گەورە دەكاستە سەر شەخسیەتى جوامىز ، كىرددۇمۇ ھەللىنىست و رەفتارە كانى رەنگىدا نەھىدە دەور و بەر ، ياخودۇ زېنگەن . مەبەست لە دەور و بەر ياش بارو دۆخى شوبىن و كانى سەقام گىرە لەپەرتاون كە لەنار چىرىۋەكە دە ئەگەن رۇودا دەكان دەپىن و پەيپەندى يەكى نەپېچرا دەيان پىوه دىبارە .

محمد فەریق حەمسەن ھەر لە سەرەتاوە و سەفيكى شاعىر انەدى دلگىرى هەست بىزۇينى دەور و بەر يەكى سروشىتى دەكاست و بە كامېرىي چاوى چىرىۋەك و سەقىن گەلەزەردە و رېڭاۋ بان و دارو بەردو باخ و رووپا بارو بەقىرەتە خانووو ، فەسىلى زەستان و كۆمەتلىك شىتىر دەكاست ، كە خاسىيەتە كانى نەو جۇزە دەور و بەر شاخاوى و شۇنە سەخت و چاۋ ئەندازە رەنگىن و دلرىقىنانە لەررووى ئاواو ھەداو بارى رۇشىپىرى يەوه كارىكى گەورە بىان كىردىتە سەر

قەوارەتى جوامىز و دەرخىستى رەشت و خۇوومىزىاجى ، ھەر دەها دەور و بەر كۆمەلایەتى يەكەن گەلەزەردە پەيمۇنەتى بە سەيچانى يەدووو ، بەگۈندۈ شۇنىشە كانى تىرەو ، ئاستى زۇيان و داب و نەرىت و بارى كۆمەلایەتى كوردەوارى و بارى خاسىيەتى سايکولۇزى لە چوارچىسوھى نەو سەرەتە دەرددەپىزى ، كە سەرەتى شىخى نەمرە ، ھەزروھا و ئىنە نەو پەيمۇنەتى يەرۇچى بەمان بۇ دەكىشى كە جوامىز بە شىخىدۇ بەستىبۇوە كە بە تەواوەتى رەفتارو كىرددۇمۇ لە ئەنباجامدا چارەنۋەسە كەدى دىبارى دەكاست . بۇ نەوەتى نەم لايىدەن زىاتر رۇون يەكتەنە چەندە حالەتىك دەجەنە رۇو :

« ولائىخى بەرزە ھەواو فىز بەسوار دەدات وەك ئەو بوغانىي يەمى ھەلگىرتى چەمك و لەخۇدانى رەزىنە فيشەك دەيدات بە مەرقۇنى جەنگاھور ... سوار بەتايىھەت لە تاوايى غاردا ھەست بە گەورەمىي و بابى بۇونىك دەكاست كە پېشىر لە كەللەتى نەداوە . . . - كورد ئازان . . . ئەو دەترىسى شىرە كور ، ئىستا خۇوت لە بەرددەم تاقىكىردنەوە يەكى نۇيدا دەبىنى !

- ئىستا كۆزى شىخى گەرمە . . . كۆزو كال و دەم سېرى ئەو نەقىرە لە دەورى كۆرسونەتەمۇ . . . رەنگە ياسى بەرەو رووپۇونەوەي نۇيتىرىن رۇودا دەيان بۇ بىكەت . . . - تو ئىستا میوانى من نىت . تو میوانى بەرىتايىي گەورە بەلام لە سەر خاڭى خۇوت . »

نەو و ئىنە يەكى كە چىرۇكتۇرس بۇ (جوامىز) كېساو ، رەنگە و روخسارى دەرەوەو ناواھو شىپۇھى لەش و لارى و بارى دەرەوەنسى و كۆمەلایەتى و رامىمارى ، لەرەگەزانىي ھەللىچاۋە كە ناتاۋىن بىلەن شەخسیەتىكى راستەقىنە بە ، كە شەخسیەتىكى ناوا بە جۇزە خاسىيەتەنە ھەببۇو و نەو و سەفەتى كە چىرۇكتۇرس بۇي ھەلبىزازدۇوە كەت و مت لە دەكاست . شەخسیەتى چىرۇكىش ھېچ مەرج نە بە جۇزە چىرۇكتۇرس و ئىنە يەكىشىنە لەواقيع دا مدېن . . . دۇوزىنىسە ھەندى لايىمنى نەو شەخسیەتە ھەببۇيىن ، يَا رەنگە لە دەوار و زۇ دەركىسى . . . ياخودۇ شەخسیەتە كەدەنە چىرۇكتۇرس لايىك لە بارى دەرەونى خۇزى دەخاتە پال شەخسیەتە كەدەنە چىرۇكە كەدى بىن ئاۋىتە دەكاست . . . كەوانە ھەرچەنە بېرەوەرى چىرۇكە كە لە فۇنكلۇرە و ورگىراوە ، بەلام شەخسیەتىكى ھەنرەرە بە نەك شەخسیەتىكى مېزۇمىي راستەقىنە . . . محمد فەریق حەمسەن وەك ھۆنەرەندىپىك چەند لايىتىكى نۇزى خەستەتە سەر كە دۇور نەيە لە شەخساتى تەرەدە و ورگىراوە ، بەم شىسە ناۋىسۇيەتى ھۆنەرە كارىي چىرۇكە كەدى بىن مەيسىر بىكاست .

جوامىزىش وەك شەخسیەتىكى چىرۇك ئامىز ، بەھا نەرىت و بېرۋارى سەرەتەنە خۇزى يېنچەوانە دەكانتەمۇ ، لە رېنگە ھەلس و كەوت و گەتكۈزۈ دېرىكىردىمۇ و ھەللىنىتى سەنجىمان رادەكىشىن و ھەست و ھۆشمان دەجىوولىنى و ، وامان لى دەكاست كە بىن بە بىن لە گەلەپىزىن وەك نەو بېرىپەكە يېندۇو ، يېندۇو بىگەنە چارەسەرە گەرفەتكە كە توشۇش ھاتۇوە گىزى بەدەس خواردۇو . لېرىھدا پېرسىارى دەكەمەن و دەللىن : ئاخۇ چىرۇكتۇرس توانىبويتى بە تەواوى لە جوامىز بگات و بەنقا دەرەونىنا شۇر بېندۇو بە چاڭى دەرك بە مەللىتىت و ئەركەكانتى بىكاست كە لە ھەممۇ بارو دۆخىكىدا دەتساۋىنى ، جىن يەجييان بىكاست و ، پەنچە بخاتە سەرەحەزى تارەزۇوو ، مېزراج و ئاستى ھەست و ھۆشى جوامىز . بىنەوەي بە زۇرە ملى ھەندى لايىتى بخاتە پال و دەست بخاتە ئاوا ھەلس و كەدۇت و رەفتارە كانى و مەدداي بېرگەنە دەجۇللانەوەي دىبارى بىكاست . . . وەلامان بۇ نەو پېرسىارە ئەمەپە چىرۇكتۇرس ئەپىستە شېنىك بىكاست كە نىشانى دەست تىواردان و رى لى گېرتن و كارى دەستكەرى دېنە دىبارىن . بەلتكۇ توانىبويتى جىھانى ناواھو كە كارىان تى كىرددۇمۇ ، نەو ھۆيە بارو دۆخىمى ئىسا دەزىيا شى بىكانتەمۇ كە جۇزى بەرەو كەنارى سەرەشىتى كۆمەلایەتى و پەيمۇنەتى بە وېزىدانى بە رۇون بىكانتەمۇ كە بۇونە مايەي جۇزى كارو رەفتارو ھەللىنىتە كەدى و ، بۇونە بېرىنە كەنارى تەبىعەتى شەخسیەتى جوامىز . . . كە شەخسیەتىكى دەللالى بە ، بە بىنى ھەللىنىتىت و رۇودا دەش و نوما دەكاست و ، رەنگو روخسارى ناشكراو

داهنیه رانه به قله مه ره نگیش که وینه بکشی و له نهنجامی جوولان و بزوتنه و همانس و کهوت و ره فشار و همانیستی جوامیره وه نهانی پهیوه ندی بان به ووهه هده بکشی و به شیوه هکی واقعیانه بر جه سه بان بکات هونه ری و ره سه نایه تی خوبیان دمه بین و رهوتی نوبکاری و گبانی سردهم و هاچه رخانه خوبیان ده بین ، بعد کاره چیر و کتووس ده بینه مایه و نشانه بی سه رسام بیونی خوبیه .

زمانی دارشتنی چیر و که که

زمانی چیر و که که بیریه به له گیبرانه وه ناخاون . گیبرانه وه که له شیوه و هسفیکی شاعیرانه خونی دهنیش ، زمانی کی سفت و سو و بی گری و گال گول دور له هونمری جوانانی و تاریش کردن و رازاندنه وی وشه سازی . چیر و که که به گشتنی مورکی شیری نامیزی به خوده گرتوره . چیر و کتووس زیاتر گوزارشت لمباری هستکاری جوامیر ده کات که شدیختی ته وهری ی چیر و که که به .

هرچه نده سه رجاوه هی چیر و که که له فولکزره وهی ، به لام نه چیر و که بایخ به بهاو بپورای تاقیکردن وی سردهمیک ده دات که گیانی نه مردو سه بینی ده کریته بدر . چیر و که ده جئنه ریزی چیر و کیکی که لمپوری وه که لمه پور و ترا ، گوزارشت له ترخ و بدهای پتودی قوناغیکی گرنگه له زیاتی گله که مان ده کات .

و کو و تسان رو و داو همانیسته کان له دو و ری وه سه در ده که ن و دهست ده که ن به جوولو نهش و نوما کردن ، لبریگه کی گیبرانه وهی و هسفیکی شاعیرانهی زمانی کی ناسک ، که هم ره سه ره تاوه زمانه که خونه بکش ده کات و لگه لیا ده زیت . زمانی چیر و کیش چند خاصیتیکی هونمری به خونه ده گری ، که ده بنه هونه کی گرنگ بز وتنه و ده نهش و نوما کردن رو و داو کان ، نه گهر زمانه که سفت و سو و کاریگر و رو و دین بی ، نه وه مانای نه وهی رینگا بون خوبیه خوش ده کات که به ناسه وه لگل چیر و که که داد بزی .

نه رو و داونهی که چیر و کتووس نیشانی داون و په باندی بان به جوامیر و نه سره که سه ره کانه وه هدیه ، به شیوه هکی خدمت و خول و بخشی ازیزیک ده بانگیر نه وه تی ایان لایمنی ده ره سه و باری سایکولوژی و کمسه کان نیدا بدی ده کرین ، ویرای وینه کیشانی ره نگو رو خساری شه خیه ته کان و جوزی مل ملاتی بان ، که له نهنجامدا رینگو خوش ده که ن بون جوولانی رو و داو کان رو و نکردن وی ته عیبر کرد بان له هملویست و کار و ره فشار بان .

- لوهه ده چی نه مشه و گلمزه رده له شار نزیک بو ویته وه . . . نه و لرکسی لای خوارو و مالی خومانه . . نیستا ناگری دار برو و نیله نیلی ده سویتی . . .

- بدلام ناگاته سبه بینی رهق ده بمه وه - نابینی به فر دهشت و ده ری دا پوشیوه ، نایستی ره شهبا به سریا هه لیکردووه

« ناگری لای که وانه کوربووه ! « ناهه قی ناگرم شه و گار در نگه .

« نه وه چیته جوامیر ؟ نابینی هیشتا ناگری شیخ ده گری »
« لورهه گورگیک تیکمبل به گفه هی ره شه باکه ده بی .
« ره شه باکه ورنگه نادات . . هه تا بی سار دتری ده کات ،
« پیویسته تا خورک وتن له گران و محو و نه که مه دهنا وه ک ته خته سه هوله کانی ژیریم رهق ده بیم و گیانم لی ده بی .
- باشه نه وه دنیا به ، نه گهر به شکستی نه م خیوه تگایم به جی هیشت « نانا . . مردن هرچوینیک بی سروشی به بدلام هه رس هینان که ته زله وه به بالای مرغه نه براوه .

- هیچ لوهه ناخوشت نیه بون پایا ، له بردتم خیزانه که بدا وه بو و دله بیک خونی بینیته وه !

نه هه مسو و ته داعیات و ته وزیم هونه ، ره نگدانه وهی کار تیکردنی ده ره برد و برد به هه مسو و جوزه کانی بیمه وه له جوامیر و به ته او وه نی لایه نی سایکولوژی نه شه خسیه ته مان بون روون ده که نه وه . . .
لیکولینه وو شی کردن وی ده ره برد و برد لمحاسبه و مورکی چیر و کدا ، که ده ره برد و برد کی خون مالی کورده واری به ، له رینگه وینه گردن و وسفنی ده ره برد و برد سروشی و زینگه کی کوشه لایه نی ره خوشکه ری لایه نی ده ره و بین و حالت نه فسی به کانی شه خسبه ته که ده ره برد و مورکی ره سه نایه تی و سرکه وتنی چیر و که به خسونه ده گردن . . . هیچ چیر و کتووس سیکیش نایه نه نو و سریکی ره سه و برد همه که نی تایه جیهانی ، نه گهر هاتو و له سه رجاوه که ده دستی بی نه کرد و سه را پاکی ، وانی ده ره برد و برد په جه سه نه کرد . چیر و کتووس له و چیر و کتووس به که زیره کانه شه خسیه نی پاله وانی چیر و که به زینگه ده بسته وه ، نه که به شیوه هکی ره وکش و راسته و خو ، بدنکو له رینگه گوزارشت کردن له باری ده ره ونی و شی کردن وهی همانیست و وسفنی شاعیر انسه و ده خستی جوزی په بونه دی داب و نه بیت و کار و ره فشار وه . که وانه نه و ده ره برد و برد که چیر و کتووس بونی کیشانی ، له گوشی بیگانی خونه وه وینه که راست و رهوانی سروش و کومنلی کورده واری به له چوارچنیه چیر و که داد . که براستی و دروستی توانی وی به شیوه هکی کارمه و

(ولاخی بدرزه هم او فیز به سوار ده دات . . .
هندنی جاران خدبالانی لوجوزه به سوار دبه خشی که می بومستی
دینی . . .

لیسرهدا نوهه مان بو رون ده بشهوه که چیز و کتووس له وینه کشانی
هدست و نهستی جو امیر و که سانی تر رینگهای شی کردنده هم گریته بدر و نایته
ده مراستی نهوان ، بهمهوه گوزارشت له نامش هوش و تیگه یشن و نامش
بیرکردنوه بیان ده کات . . .

پهنا بردنه بدر ٹه فسانه :

تم نامه شین باوه تاخوری چیتنه نگاوی بدر نه که می پهرت نایه . . .
رنگه ناهو هنامسی خملکی بین و نه گاته تختی بدر وردگار ، بونه سبدینی ،
بیانی همدیس بهز دینه و . . . ناشه بدره زده للاحکی که لدوهی بیری
کردنه و به ته مایه هایستا ، هنایویکی دی به سره و بیدا هرس بینی ، کچی
نووکه دهرزی بیک لمحی خوی نه جولاوه . . .

شیوازی خهستکردنده و چر کردنوهی زمان . . .

هه چه نده چیز و کتووس له هندنی شونی چیز و که دله و هسفی دور و بدر ،
شیوازی کی دریزداده ده گریته بدر ، به لام نام دریز داده ته ده بله بله بله
جووله و رو روزه اذن و زینده گی به ، هه گریز هست به پهستی و بیزاری ناکه بست
، بـلـکـوـیـیـیـهـوـهـیـ خـوـشـتـ هـمـتـیـ بـیـ بـکـهـیـ دـهـ کـهـوـیـهـ باـهـشـیـ گـرمـ وـ گـورـیـ
گـیـرـانـهـ وـ کـهـ وـ بـستـ بهـ بـستـ لـهـ گـهـلـ چـیـزـ وـ کـتوـوسـداـ بـهـنـاـ دـیـمـهـنـهـ کـانـدـاـ دـهـ گـرـیـ وـ
چـاوـوـدـلـ دـهـرـ وـ وـنـتـ بـرـدـهـ بـنـ لـهـ وـهـسـهـکـ . . . سـروـشـتـ گـیـرـانـهـ وـ کـهـشـ نـهـ
جـوـرـهـ شـیـواـزـهـ دـهـ سـیـنـیـ وـ بـیـوـسـتـیـ بـیـ دـکـاتـ . . . بهـ لـامـ نـامـهـ مـانـیـ نـوـهـ نـیـهـ کـهـ

نووسه ده سه لانی به سه رچ و بیری دانه شکاوه ، به لکوله هندنی شویسا
شیوازی و رو راندن و نامویی پیزه و ده کات ، که خوشتر خوی هندنی له
هم لوزیست و رو و داوه که هنگرینی ، که نووسه نه بیوسته باسی بکات بو
نمونه :

نه فسده که له گوماندابوو ، دهستی کی به زنگی سه میزه که دا
، پاسه وانیک خوی به زو و دا کرد و سلاویکی سه ریازی دا کونا . . .
کابرای نه فسمر به گوئی دا چباندو جو امیری بدره و رو و کرده و . . .

دوا و تسم برامبر نه و چیز و که نوهه هه چه نده من له شوینی رو و داودا
نه چه نده ره گزینک دوام ، لیزه ده حذر ده کم سرتیجیک ده برم و دک سووکه
ره خنیک له شیوه کوشانی به که ، نه و سر نجهش له هنزو پیزی تو ند و تو نلی
بین اسازی چیز و که کم ناکاته و ده ایم : که (جو امیر) له نه موونه تر سناک و
نه خنکه که دا سه رکه و نه و دی هینا سه ریزه ره زانه لی ده ریاز ببوو ، کونانی
چیز و که که بدم و تیدی پاسه وانه که دی که بیی و ت : - تو نیستا نازادی . . .
ولاخه که شت ناما ده به « بونه نه و دایه لوگهی که به دوای قسمی پاسه وانه که و دی
به لای منه و زیاده و بیوست به بونی ناکات و نه و دایه لوگهی جو امیر شیوه کی
و غزی و دروشم کاری به کوتانی بد که ده بخشنی کوتایش ده ریکی زور گدواره

له رووی تاخاویتی شده چیز و کتووس زیاتر پهنا بدر دوته بدر مهملوزی
ناوهوه ، نهک دایه لوگه ، واته زور کسم رووی کرد و سه گفت و گوئی
راسته و خو . . . دایه لوز و مهملوزه که په یوهندی راسته و خویان به جو امیر و
که سانی تر ووهه هه یه ، پلهی روش بیری و واقعی کوئه لایه تیان ده ده خن ، به
شیوه کی راستگویانه ، لدهم و ده رونی جو امیر و نه فسده که سه ریازه کانه و ده ده چن و
نامش بیسکردنده و نه کی سه ریازه کانه و ده ده چن . . .

گرنگترین خاصیت له جویی ده بسین و زمانه که دا چونیه کی رینکه
خوش کردنی سه رهه لدانی مهملوزه که بیه ، که له نجاحی سه رهه لدان و
نهش و نسوما کردنی هم لوزیست و رو داوه کانه و ساز بسوه ، نهک به دهستی
له نقیست ، بین رهخاندنی جه ویکی تاییت که رینگه بی خوش بکات . . .
زمانی دایه لوز و مهملوزه که بروون و پارا و وه وانه . زمانیکی شیعر نامیزه .
با چهند نموونه که لوه ده بیه ناسک و ته و پارا و بھیتیه و :

شیوازی کی شاعیرانه :

« گله زرده ، به تارای سهی بفریسوه . . . به باخی هه ناریسوه ، به گونیزی
گلنه سه روکوره دهونه کانیو ، نازه بیوکیه ، له دو و دهه دو و گمی سینی
بو دهست و په نجحه بیزیوی کوری سلیمانی ترازاند ووهه :

شیوازی بدر جهه سته کردن و ته شخص :

ما ینه کویت چهند جاری دهسته کانی خسته ناو ناوه که ووه گه رایه وه ، پرمیه کی
لیوه دههات و سه ریزه ده دهه شاند ، تانجه روزی لیل به خوره و شهپله کانیه وهک
مر و فکی رو و گر ده که و :

وهسفی ههستکاری :

نه بده زانی چون بده ره و رووی بیته وه ؟ نه شده وه کفن پوشه له گل تاوی غاردا
ما ینه کویت وهک کامبرایه کی سینه مانی له سه رخشاری سلیمانی ده ینایه بیشه وه
گوزارشت له ده ره و برو و لایه نی ناو و هوا و کدش و ، که زی زستان و بدهار :

نه روزه هه هونه که ده شکنی له گله زرده به کم روزی به هاره . . .
شی کردنده وهی باری ده رونی و : مستیشان کردنی حالتی سایکلوزی
نایهت :

میسریه کان، هیندی و چینی و یابانی و هیندی ولاستانی خوره‌لانی دوپیش ژیار و میزروی خوبیان نه خشانده بهم هونه‌ره بهزره. بیگومان میزروی هونه‌ری نهونه‌وه گهانه‌یش به لگه‌یه کن بو سه‌لماندن و راستی نه داینه. ئوهی سلمیتر او له هونه‌ری موسیقادا ئوهیه که لایه‌کی زور گرنگی گرتوه له پنداویسته بزیویه‌کانی هونه‌ری شانوییدا.

جا کاتیک له سه‌ر بابه‌تیکی موسیقا ده‌دونین وله موسیقادا شانویی... دهیت نهود بزانین که بیسکردنه وله بکاره‌هینانی جیاوازه له‌وهی که تنهها پارچه موسیقادا بیت و بدنس که هدر بو‌گویی لئی گرتون بیت، به لکو زور لایه‌ن همه‌یه دهیت بوی ره‌چاو بکریت. لیره‌دا هندیک را ده‌خه‌مه‌رو و که هم‌موی بچوونه له

به کاره‌هینانه هونه‌ریانه دا:-

هندیک ده‌لین مرج نی به هم‌مو و شانوگه‌ریه که موسیقادا کاریکاری تیابکریت، واته ده‌قی شانوگه‌ری واهیه پتویسته به موسیقا همه‌یه و ده‌قی وه‌هایش همه‌یه پتویست ناکا به به کاره‌هینانی، به تایه‌تی نهونه شانوگه‌ریانه که به پله‌یه به‌کم و سه‌ره‌کی دواندن DiaLogue کاریکی گرنگ ده‌گیتریت، هیچ ماوه نادات به موسیقا که تیادا درکه‌ویت، هدر ره‌نگیت نه باهده شانویانه که به و چه‌شنه دنووسین پتویسته به موسیقا نه‌بیت، بگره هیچ لایه‌کیشی بو کم و زیاد ناکات.

به لام.... هندی شانوگه‌ری تر هن موسیقا نوره‌یه کی زور کاریگه‌رو بالای تیا ده‌گیتریت و ناستی هونه‌ری ده‌گه‌یه‌نیه ئوه‌په‌ری سمرکه‌وتون. وله شانوگه‌ریه کوئیدی و میزرویه‌کان، نوپه‌ریت و نوپیسرا. خونه‌گه‌ر بیش هدر لام شیوانه‌دا چه‌وتانه يکاره‌بیتریت نهوا نهونه شانوگه‌ریانه له ناستی زور نزم نه‌کانه‌وه، بگره ئوه‌ندیه تر دهیبات به ناخی زه‌ویدا.

هندی رای تر ده‌لین.... موسیقادا شانویی هدر زور پتویست و ره‌وایه، به لام دهیت به کاره‌هینانی و دانانی بزانزیریت چونه، مه‌به‌ستمان لامه‌دا ئوه‌هیه که ئه‌م جوزه موسیقادا له نه‌جاما تیگه‌یشن و ریگه‌وتني ده‌ریه‌نری شانوگه‌ری و دانه‌ری موسیقا دیته بره‌هم نهونه کاته‌یش به بیه پتویسته ئه‌ه مل‌لویست و دیمه‌ناته که له شانوگه‌ریه که‌دا دهست نیشان

ده‌کرین.... به کارده‌هینریت بو به‌هیزکردنی هندی له دیمه‌ناته.

هندیکی تر ده‌لین.... هم‌مو و شانوگه‌ریه که سه‌ره‌تاو کونای همه‌یه جگه لهو به‌شانه‌ی تری که ناوه‌روکی پیک هیناوه. جا ده‌گلیت موسیقادا بکه وله ده‌برین داینریت لهو لا‌یدناته که هدن، وله کورتیه‌یه که لهو رووداوانه که لهلا سه‌ره‌تاوه پیشان

ده‌دریت، هدر له هدمان کاتیشدا سوودی لی و‌هربگیریت بو ناوه‌روکی به‌شنه‌کانی تر، نهونه به‌شانه‌ی که پیویسته به موسیقا همه‌یه ناکو بزیویه‌کی تبا په‌یدا بکات و هم‌ست به کزی و لوازی نهونه هله‌لویست و دیمه‌ناته نه‌کریت. ئه‌م جوزه موسیقادا بیش بیهی ده‌ووتیرت سه‌ره‌تا Overture به‌لام رایدک که له هم‌مو ویان په‌سنه‌ندر و گونج‌جاونر و

به‌جی تره.... ئوه‌یه که دهیت موسیقادا شانویی له نه‌جامی لیکولینه‌وهی نی‌وان ده‌ریه‌نر و دانه‌ری موسیقا په‌یدا بیت، چونکه ده‌ریه‌نر کلیلی بیشانی هونه‌ریه بو لیکدانه‌وهی ده‌قی

شانوگه‌ری و شیوه‌ی سه‌ره‌کاری له سه‌ر شانوچ له رووی هونه‌ریه‌وه بیت، ج له رووی ناوه‌روکه‌وه. بویه پیویسته هردوو ئه‌م لایه‌ننه پیک بین و ریکهون له سه‌ر نهونه لیکدانه‌وه تاکو بگه‌نه ئوه‌یه که ج جوزه و چه‌شنه موسیقادا بکه بو ده‌شیت تاکو ده‌گونجیت؟! ج جوزه نه‌کنیک و والاکاریه‌کی بو ده‌شیت تاکو بوی به‌کاره‌بیتریت؟ چونکه هدر به‌کاره‌هینانیک برودوای خوی

دادمه‌زرنیت و لمه‌وانه‌یشه له به‌شنه‌کانی تری شانوگه‌ریه که‌دا دوپات نه‌بیته‌مو. بیگومان ئه‌م جوزه کاره بزیویه‌کی ته‌واو ده‌خاته رووداوه‌کان که به دوای به‌کدا دین لهو به‌ره‌مه‌دا،

هندیکی تر ده‌لین.... ده‌ریه‌نر هدر بو خوی لیپرسراوه له به‌کاره‌هینانی موسیقا له شانوگه‌ریه که‌دا، واته دانه‌ری موسیقا تنه‌ها کاری دانانی موسیقادا به‌دس بو نهونه شانوگه‌ریه له‌گل هندی

ره‌چاوکردنی داینامیکی دانان و دانان و ده‌برین. هندیکی تر له رایانه ده‌لین.... له ناوجه و ولاتانه که نابووریان کزه‌وه ناستی ریان گوزه‌راندیان نزمه، ده‌شیت په‌نا بیریته موسیقادای جهانی واته سمفونیا و سوناتا و کونسه‌رتو.... هند، یان هدر پارچه موسیقادا ناماده‌بیت و لهو بواره‌دا یارمه‌تیان بیات بو بیری کردن و گه‌لله‌کردنی کاره هونه‌ریه که‌یان. ئه‌مه‌یش پاش بیستنی نهونه موسیقادا و دیاریکردنی

تیساتیمان نیشان دهاد که کوتولته ناو کوبیدلیک ناکوکی ، نه ک تهبا له رووداویلک دا ، یه لکوله دروست بیونی چند حاله تیک همه لایی تیک نالاوی ناویمک ، به لام نم جوزه چونه ناویه کو تیک تالانه همه لایی به بارگرانی سهک ناخنه سر شیوازی زمانه که ، که مورک و شملقی دربرینه که بگوزرن ، وک دهیین رُور هینم وله سه رخویه دوروه له هملچوون و سه رکبیش دین لی همه لبرین و کاری ساویلکه و نازبرانه . . . به هیچ کلوجنی ههست ناکهین که چیز و کنوس دهست دهخانه ناوره ونی رهوانی چیز و که که ، که به دهستی تهقیقت ههندی شتی بهمه را بسیئنی ، یاخود به دهیمه و بیمهستی ، یا جلدوی بیرگرده وهی بگرینه دهست خوی .

وکل له دهست پی کردنی سه زنایه کدها چیر و کتووس گرهوی هونه رکاری و
وستای بردوشهوه، هم تا دگاهه کوتایی چیر و کده، تواییه تی لدنگری
تیقاهه که را بگردی و به زوره ملی شبیکی و نه کات هارمونیه که ناسازیکات
له کوتاییه که شی دا سرکه و تیکی باشی و هدم هیناوه، له لایع
ساویلکهی و ساکاری هم دردو و دایکه کدی در خستوه، له لایه کی تریشهوه نه
و لامه گورج و گوله، لمجی بسی کجه که بدرابهه دایکی نهندزاره که
داویه تی بهوه کوتایی بدهکه بدرهه و روژاند و سرخ را کیشانی خونینه دهیات
نهک کوتایی سه که کی شیوهه کی چیر و کی پولیسی و فربگری که خونینه بر له
گیشتی به کوتایی سه که نه جامه که لا دیاره... نه کوتایی به
جاواره و انکار اوی کچد که له چیر و کده کده ا که شهخیه تی سه ره کی چیر و کده کده
له دل و دور وونی خوبنید را تریبه کی تاییه تی دهیں ولمه لقنه کورته
بر و سکه بسیدا هه مسوبون و شخیه ت و لاف و گهزاف و قهواره
نهندازیار و دایکه کدی وک (کن فیکون) یک هملدهه کینی... کوتایی چیر و ک
هم جوزه ساتانه گدره که، که ساتی تقمیه وی چاوره وان نه کراوه و شیوهه کی
ز له دینامیکی هد گرینه نامیز، که له راستیدا هیز و پیز و نه کاینکی نه ووتیه
چیر و کده که دبه خشی که له بدرهه ندی بینا تانی چیر و کده کده دین و نه
چیر و کدهش لهناو چیر و کی رسه نی ثمر و ماندا شوینی دیار بی و چیر و کتووسیکی
ری به توانو خامه ره نگین بیته ریزی چیر و کتووسه دیار و سه رکه و توهه کانمان.

نوله و برایموک :

کولہ و ایماؤنڈ:

یه کمو گوله به ، مل ملاتی نیوان دو هیزی ناکوک و هک ناور و کی چیز و که کاریکی په سندو ماقووله و ، بایه ته نه فسانه که له مور کی می سولوژی دا دمرده کات و برهه و اقیمه کی رهمزی دهیات . . . به لام ایزددا بوم هیه پر سرم چون سه گه و گور گه و هک دو جمسمه ری در بیدمه که پیشاوی معیستیکی ناوا ناهه مسوار و گلارودا یهک ده گرن و په لاماری نه و عاشقه رهمزه دهدن که خامو و شمو کانی به که ده پاره زی . . . سه گه نیشانه هی و فاو نمک و نهدک داری به . گور گیش دوزمن خوبینی ناده میزاده . . . با نه فسانه که مش بهم شیوه بیو ویه ئاوی نه کانی به به ده می سه گه و گور گه پس نابی . . . چون سه گه و گور گه پیکه و په لاماری برای موکیان داو خونینان رشت « خونیه گهش و ناله که مش نیکمل به تاوه روونه که بیسو ، به جهسته خونیاوه بیده که شی به و هی قهبانی سه گه و گور گه نه ده بیزا . . .

هیچ مرچ نیه ده قلاده و ده خوی چونه ماسله هی له گه لذا بیکات ، ناشکر اشنه نه فسانه نه کاته خوی به مسر مرغه ده می سه پیتی که سرو شست ده می لانی به مسر مرغه ده اهی ، کانی مر و قیش خوی به مسر سرو شست ده می پیتی ، نه و حمله نه فسانه دهوری نامیتی . . .

لو چیز و که دا به کسم رهمزی شه هید بونی و شه هادی ، دی به که برای موکی عاشقی کانی به کمو گوله به . خونیه که برای موکیش شورشیک له دل و ده رونی لا او و هدرزه که اراتی دی به که به ریا ده کات ، که هر یه که لموانه برای موکیک بی و پاریزگاری له و کانی به بکات که مایه هی زیانی خد لذک که به . نه جوزه کوتایی سه ی چیز و که هدرجه نه شیوه هی راسته و خو و خیابی بخسونه ده گری ، به لام و هک برد و دهام بونی مل ملاتی به که و رهمزی بدگری کردن نه تجایمیکی باشه ، هدرجه نه من له گهل نه و جوزه شیوازه در وشم کاری به نم ، چیز و کتووس بونی همه به ، تکیکی نوی به کار بینی ، بی نه و هی بکهونه نا نه و جوزه دایه لوگه راسته و خویانه .

چیز و کنووس له قالیکی گیز انه و ده و سف دا چیز و که که می سه رکردووه ، خونیه ر زیات هست به دیوی ده رهه وی واقعه ده کات . رو و داویکی در امی نیدا به دی ناکری . . . و سفی ده رهه وی برای موک و دیمه نه کان و خملکی دی به که راسته و خویه . . . چیز و کنووس له ماسله هی نهون ، یاخود چیز ، حیکه (ای) چیز و که که و هک سده نه اواه راست و کوتایی ، نه و نه نه نوی دو نوی نه که رو و داو کان به شیوه هی نهش و نوما بکان و په بینا په بینا بکورین ، که همندیکیان بینه هوی رو و دانی همندیکی شر ، نه و سا به رهه و کوتایه که بیجن ، نه شانه نه شیوازی به کاره بشانی تکیکی نوی له و نه کشانی کمانی چیز و که دا هم اواه و وینه بان ده کیشی و لهر و وی ده رونی ناوه شه خسبه ته که بیان ده دختری ، و اته ریگه نه وی هوشدا . . . نهم حاله نه ش زر به کن ، بده دو که .

که چیز و کنوس پهنا ده باته به مردمه لوزی ناوهه ، پیوست بع دریزه
دادین و همندی روونکردنده ناکات ، چونکه لای خونه ری زیره ک
ناشکرایه ، نم جوزه شیوازه ده برینه رهونی رهانی چیز و کنداعاته که
خنده ده کات . بُـ نمونه :

گوله - قسمی برایمود برو ، خوت و نهانی برایمودی فریشه ، نهی نهوانه
که عاشقی کاتی به کهن فریشه نین ؟ نهوانش که باوریان وانه ، به لای تووه
شیخنان . که واته مل ملاتی به که لمنوان فریشموده بشاندایه ! ...

شیخنانش ناسمر نهیتوانیه پشتی فریشه کان لمزهودی بذات .
چیز و کنوس بونی نیه بینه دهر اسماشی که سانی چیز و کنوس شه خبیه تکی
پیشکردنمه و کارو ره فشار و هملس و که ویان شه خبیه تکی گوله و برایمود

شه خبیه تکی واقعی میزویی نین ، بدکلورای چیز و کنوس شه خبیه تکی
وایعنین لاهالیکی هونه ری دا ، که چیز و کنوس مدبهستی به تی چهند لایه تکی
دیکهیان بخته پال کلمه وانه به له چهند شه خبیه تکی دیکه و ورگیران
له برهمه دهی زمانی چیز و کنوس خاصیتی کاتی هونه رکاری پیوه دیارین ، که بینه
پر دیک بورهونی رووداوه کان و ، دیارکردنی هملویستی که سانی چیز و کنوس .
لیره دا ده پرسین که برایمود خنکی دیه که نهی و ، نهونه ناسراونه بی ،

بو عاشقی کاتی به که بی و همزه کاریکی خلکی گونده که نهی ، که واته
در وستکردنی شه خبیه تکی وک برایمود وک رهمزیک بونه پاراستی کاتی به که و
خونه کوشندانی له پیشانیه بپر و زدا ، ده بایه لمناو چه رگه ی گونده که

هم لفولیا ، چیز و کنوس له شیوه نه فسانه بیه که دابریا ، هزو وها که
برایمود لای کچ و کورانی دیه که دهیته ره مزی نازایه تی و له خوبوردن ،
ده بایه لمسه خواستی گوله لنه که که وه پنیز رابا ، وک رهمزیک
نه پچراوی نیوان کاتی به که و برایمود . نهانه دواز مردنسی ، تاییته جن

نرگه ی خلکی دیه که له پیشانیه که نهی ده کات که نهی ده کات که نهی ده کات
گورستانیکی ناسایی ناوایه که ، که وک هر که سیکی ترسیر بکری ، نه وحده
و مزه که دیسونیکی دی ور ده گرت ، له دوای شه هیدبادونی برایمود هدر
له بره چاوه له دل و دهرووندا ده زی و هر که سی له ناوی کاتی به که ده خوانده
برایمود کی پیش ده که دیه و ، یاخود پرسیار له سرگوزشته که ده کات ، نه مه
له لایی ، خونه گهه برایمودی عاشقی کاتی به که و مزه که نهی ده خوانده
بوردوو ، روزنی له روزان به گویی گوله لچاندباو : گورک خونی منیان رشت
ومسیت بی لنه که کاتی به که دا بمعینن تا له گوریشدا لیوه نزیک به ، نه وحده
رمز و مقاوه لاله تی عشق و خوشبویستی ناو خاک به هیزتر و کاریگر تر
دهیوو .

نم چیز و کهی محمد رشید فتاح که که رسته خاوه کهی نه فسانه بیه کی

فولکنوری کوره دیه ، لهه زیانه همله گری که چیز و کنوس دایر شتوه ،
چیز و کنوس نه توانی جاریکی تر بهوره دیه دا بجهت و بیکانه هموش
رومانیکی باش که سوودیکی نه او له موزکه میسو لوزی بیه که ور بگری و ،
بازنیه رووداوه کان و که سانی چیز و که که و ده و به ری گونه که فراوان تر
پکات و ، له قایلیکی هونه رکاری دا دایر بیه ده ، همچوینی بیه ، نه گر چاوه
هندی که مسکو و کوری هونه رکاری چیز و که که بیوشین ، نه و ده گینه نه
قشعنه که چیز و کنوس تارادیه تواییه تی فولکلوره که زیره کانه توزیف
پکات و سرکهون و دهی بینی

دیده نی :

چیز و کنوس (مصطفي صالح کریم) ، روونکردنمه و بیساکردنی
مرؤیکه و ناره زایی ده برینه بهرامیه ری ، که پایه سامان هدمو هملویستی
پیشووی و میزووی را بوردوی ده شورین و ، همچوینی نمک و وه فادری هدیه
ده سرینه و . و نه کیشانی نه جوزه نهونانه ناو کوئمل و رسکه اکردنیان
و هزیه چیز و کنوس و (متدفا) ش وک چیز و کنوسیکی واقعی نه ترکه
پهچنی دینی و له چیز و کنوس (دیده نی) دا هملویسته که فوادیه گه ساغ ده کاته و مو
ساره ریش و نهی : « مروف هملویسته » .
چیز و کنوس وک شیوازی واقعی بیه نوی هدره گه ده دست بی کردنی

چیز و که له قته بیکی کوئلی چیز و که که مان وک له قته بیکی سینه مایی نیشان
ده دات و بدم له قته بیه « دلخیام که نان و نمکی له برجاوه » خونه دهور و دنیان
، که خونی بخانه باوهشی چیز و که که ، بیوشی چیز و که که بیکشی ده کات به ره
رووداوه کان و لیک پهستیان و دارشتنی چین و نهونی چیز و که که . . . نه جوزه
شیوازه شه له کارهیشانه ، ته کنیکی نوی دا نه مزه و چیز و کنوس
سه رکه و توپو پیه وی ده کهن . بیونسوونه جه نگیری نیتمانوی له « جمهیله دا .
هر چه نده نه فلاش باکه چیز و کنوس وک نیحایه کی ده رونی و خودی له
کوتایی بیه که دا به پیچه وانه و دشکنیه و ، به لام وک نهونه (نه کنیک) ی
نوی و له خونه ده کات که به دواز نه تجاهه که دا بگهربی .

پاله وانی چیز و که که مرؤیکی واقعی بیه ، چیز و کنوس به جوزی و نهی بیه
کیشانی که هندی لایمی شه خبیه تی خونی خستویه پال و گوزارش له
واقعیت ده کات که چیز و کنوس و که سانی وک نه و ، نه جوزه مواعانات و
له شکه نجده بیان چمشتوه که بیونا چوار چونه دهور و به ری ناوجه که دا تور
در ایسوون . هر نه بیار و دفعه هی شوین و کاته ناهه مواره دهور و به رکه که
پاله وانی چیز و که که ناچار ده کهن که جوزه ره فثار و هملویستی بنونی که له وانه شه
- هرواشه - له دلمه حمزیان بیه نه کات ، به لام نه دلایه نه سایکلوزی بیه
به دهم بیسرکردنمه و لیکدانه دیه چونی بولای فوادیه گه و ویه کیشانی دیده نی
دیده نی بیه که پیش چونی پاله وانی چیز و که که له نه جامی واقعی دهور و به ره
نهی ده ساز بیوه ، که حاله تی در وونی ناییه تی لیوه سه ری هملداوه ، نه

پیشینی :

چیز و کیکی نورالدین صالح « بنی خدم » . . . پالهوانی چیز و کیک مرزوکی
و اق و رمازو سراسیمه به . بدایی راستی بیک دگه بری بیلوزنیه . . .
کوتولته ناو گیزنه بیسکردن و دلمراوی رمشینی . . . حمیمه اوه له نامی
زیان و لمغزی مروف دا . . . کوملی پرسیار له میشک و دل و دهروینیا په نگیان
خواردوته و هو و لاسان گردکه . نهانست پهنا برندن به جگه رکشان و
خمیال کردن ، جوزه راکردنیکه له واقعی زیان و نیشانه بنی دمه لاتی به . . .
زینده خمو و خمیله کش رنگدانه و هی نیز و اینی پالهوانه که به برامبر واقع که
مروف و گیاتله به رو سروشت شیوپنراون و ممسخ کراون . . . پالهوانه که
چیز و کیکه که (هیرش) له نهنجام لسخه را پهرين و دهمالن له گمل (هیوا) دا
نیز و این و ناسوی بیسکردن و هی دگورین و دهیمه مرزوکی دی . شهخیمه نی

هیرش ، شهخیمه نیکی نهندکاو ساویلکه نیه ، بلکه شهخیمه نیکی ناوتهی
ده لالی به ، که له نهنجام بیسکردن و هی خدور لیکولنه و هی گفت و گنو ، بارو
زرووف نهش و نهاده کسات و باره بدره رنگور و خساری روون دهیته و هی
شهخیمه ته کمی ساغ دهیته و هی خوی و هرده گری . پهنا بردن هیرش به
خمیال و خمو هرچه نه راکردن له زیان و به گزدلاچوونی واقع ، به لام له همان
کاتدا په رده دامائینه له رووی نه واقعیمه

شیوپنراوه و سه رهولیز کراوه و چموده هری ره سه نی تی نه ماوه . بدلام گیشتن
به تیگیشتن له واقع و شی کردن و هی ، که له گمل چمشنی زهنه زیاندا دهیں
تالی و سوتی رسکه و نازاره که بچیزی ، نه نهنجام موزال بیوونی باری
سایکولوژی (برسیتی بیرو و میشک ، بدسر حالتی با یاهلوژی) برسیتی سک ،
چیز و کیکه به رهه کوتایی به کمی سه رکه و توو دهیات ، هرچه نه که برسیتی بیرو
میشکیش . له نهنجام برسیتی سکمه هاتووه .

چیز و کتووس که وینه (هیرش) مان بوده کیشی ، رنگور و خساری
ناته و هو حالتی نه فسی و کومله لایه نیمان بوشی ده کاته و ، وک شهخیمه نیکی

حمدپه ساو و شپر زمو واق و رماو نیشانمان دهدا . هرچه نه که له زیان و واقع
گیشتن مه سله که فلسه فی و قوچله و دیویه دهرووهی به شیوه هی کی رزو و کش
دیش به رچاوه ، که کرده و ناشیپرینه کاتی مروف و رهشت کاتی نه زله و پیشی
مروف و خمو و خمیال نایکه ن به مروفه کی له زیان بگات ، ناهو کاته
مه سله که بون ساغ ده کرته و هی لغزه که بوشی ده کرته . . . چیز و کتووس
نامی بیسکردن و هی و هست و نهست هزد و ده کاتی چیز و کیکه
خستونه برجاوه و به هی مهنت و بیچوون و تیگیشتن له دوان دواوه . . . خو
نه گر (هیرش) هدر له رینگدی واقعی زیانه بگهشتبه نه نهنجامه که دوای
هوشیار بیوونه و دوای دواتی له گمل (هیوا) دا گهیش ، نه و هیز و هیزی
چیز و کیکه په توتر دیوو ، به رینگدی کوملیک نه زمرون و تا قیکردن و هدایت

جوره دور و بدره چیز و کیک و هکه وکه چیز و کتووس وینه بونکشانین ، که له
با زنه زیانی پر له مواناتی سالیکی ره بمع داله بیاباندا چه مسب بوروه ، به
هدمو و رو و لایه نه کاتی بوروه ، وینه که سه راستی واقعیه ناله باره که به نه
پالهوانی چیز و کیکه به تهنا گرفتاری بوروه ، به نکو که سانی تریش ، که ناو
هه و اکه هی له گمل باری ته ندر وستی و زیانی تایه تیان نالسوی . . . که وانه له
وینه کشانی دور و بدر و نازه زایی دور بیرینی که سانی ناو چیز و کیکه ، به تایه تی

پالهوانی چیز و کیکه که ناوله که و در خستی باری دور و بونیان رجولاند نیان
له ناو بازنه که دا ، بوجوزه واقعیه سنه ، شه قلی راستگونی و هونه رکاری
بمسنوه ده گری و هر نه دور و بدره ناهه سواره شه درگا بیور و وداده کان
ده کاته و سه ره ناو و هر است و کوتایی چیز و کیکه که مدیمه ده کات .

زسانی دور بیرین چیز و کیکه نمایش کردنی هم لونیست و در خستی

رووداوه کان و وینه کشانی دور و بدره له دو و سه رچاوه هه لده قوئین ،
و سف و گیرانه و . . . تاخاون و دایله لوگ و مه نه لوز ، بزمائیکی پاراوی به نی
نامی بیسکردن و بیو چوونی که سانی چیز و کیکه ده دوی . وینه لایه نه کاتی
دور و بدره رمان بوده کیشی و باری دور و بونی شه خسیاته کان و سف ده کات و
هملس و کسوت و ره فشار بیان و حالتی تایه تیان ده کیشی و دیوی دور و بیه
دور و بدر ، دیمه نی شه کان ، بیگان خوش ده که بون دستی شانکردن و جمان و

جو ولا تی رووداوه کان و روونکردن و هی ده لاله تانه جوزه تیحایه کی تایه
به خویش ره ده بخشن ، که هم لونیسته کان رنگدانه و هی واقعیه برجاوه کان ،
هر و هها چونه تی دارشتن دایله لوگ و مه نه لوزی ناووه شه له نهنجام گویانی
هم لونیست و رووداوه کانه و سازده بین و کاریکی دهستکردن نین . له کوتایی دا
تیبیه کم هیه وک لایه نیکی هونری : دوبوایه پالهوانی چیز و کیکه له رینگدی
نموزه کاری ناوله که و مه نه لوزه رینگه خوش بکر دیاوه باریکی و آی بون اماده
کر دیا که بیته پر دیلک بدره (دیده نی) بکه ، نهک واقعیه کمی خوی بدریک
که ویکه که بیه سه تیه که و مستانی کچ و کوریک لدزیر چه ته که و جاریکی تر به

نگاهی بینه و و قسمی برادره که بیه بکه وینه و که چهند ، مانگیکه سه ری
کرده ته سدری . نه ریک کهونه له باره و تندی چنی چیز و که دانیه ، دوبوایه
چیز و کتووس خوی لیوه بددور بکری . . . لیزه دا ده و هست و حذ ناکم له
نوویسنه که غفور صالح بکولمه و که له باشکوی عیراقی زماره (۷۴) دا
بر او رینگیکی له نیوان چیز و کیکه عبدالحالان الرکابی (مع الاعتدار لمارکیز)
کر دووه که له گوقاری الاسفاری زماره (۹) نایاری ۱۹۸۸ دا بلاو کراوه و هه ،
که گوابه مسته فا چیز و کیکه خوی و اته (دیده نی) لهدزیوه . له
در فهیکی تردا ده گدر نیمه و سه ره دو و چیز و که رای تایه تی خوم برامبر
هه ده و کیان ده ده بیم و راستی بکه روون ده کمه و هه ، که خویه تری نازیز
نه کویه زیر کاریکردنی هدر نوویسنه که بلاو دهیته و .

دکرد

بنیانانی چیز و که دوره له به کارهینانی نه کنیکی نوی که فورم و تاوهرون و نوک هدردو و تای ته راز و وله نگهربیان رانه گیر او وله قالیکی هونه رکاری بیزه کهی دانه، نه راوه.

هرچه نده وهک ناوهروک ، چیر و کنووس روناکی خستته سه رایه نیک له
و ایعی روشنبران و نوسرانی کورد ، به لام تانویوی چینه که ، به شیوه کی
مونه ری نهچراوه که له ثاست ناوهروکه کدانی ، وهک هست دکهن روداو و

هملویسته کان به شیوه‌یه کی هونه‌ری تایانگیرته وو وینه‌یان ناکیشی ، که رووداده که له شیوه‌ی واقعه روتنه کمیدا بترازنی وله ریگه‌ی زمانیکی پر وینه‌ی هونه‌ری بهو بدلگو هینه‌ای سایکولوژی‌یان بخاخه پال و کمزندوویی و دینامیکی بهت به هملس و کدوت و ره‌فتاره کان و هملویسته کلن به خشن ، که واپسه ره‌وتی چیز و که به شیوه‌یه کی میکاتیکی ده‌چیته سرتاده گاته کوتاه‌یه به که .

مکرم ودک له شیعره کانی دا جوڑه شیواز یکی تاییهت به کاردنی که زیارتله
موز کی ختیابی و راسته و خوشی به وه نزیکه ، چیز و که که شی هدر ناوایه ،
چیز و کیکی واقعی ره خنده گه ری به ، ودک له ناو ره وک تا راده می سر که و توروه له
رووی بیناتانی دراشتني هونه ری به وه نه یتوانیوه ، همان هنگاو هملینی و په
به لایه نه هونه ری به کان بیات .

نهنجام

گشت چیر و که کان ، به بی‌ی جیاوازی ناستی هونه‌مری بان ، شیوازی
و اقیعیان گر تو سته بدره ، کدسانی چیر و که کان مروفی واقیعن و
گوزارش له واقیعن ژیان و ددور و بیری خویان ده کهن و ره‌نگدانه‌وهی
و اقیس کومه‌لگاهی کورده‌وارین .

رسه نایه‌تی و راستگویی هم‌سو بی‌رو خولیا و بوجوونیک دهی له
واقیعه‌ده هله‌لقولین ، نهک به شیوه روکوهش و دیاره کهی ، به لکو به شیوه
هونه رکای به کهی که لم نوستینه دا ثامازه م بوکردو ، به پیی بوجوون و
ناستی تیگه بشتنی خوم روون‌ناکیم خستوت سر لایه‌نه کانی ، هیچ
هر جیش نیه لهوش کردنده و رهخنده دا سره‌گد و تووبم ، خونه‌گر و هک
بوجوون و نیجه‌هادیکی شه‌خسی نیشانم پیکانی ، نهود مایه‌ی دلخوشی
خوم و ره‌زامه‌ندی چیر و کتووسه کان و خوینه‌رانه ، نه‌گدر واش نه‌بی
هد پی خوشحالم که نهود مرکه‌ی پیم سپیر درا به پیی

توان او باری سرنجی تاییتیم جی به چشم کرد، هر تنه بی لدم ریچکوهه
توانیومه چهند تینی بمه لدمه ره و شمش چیر و که ده برم کم با زور
خاسته کارت، دسته نه، نهدور، نه خوده ده گن

۴- بنی نوادش بایم که موز کی چیز و که هر چنده له سه ره تادا (هبرش) .
۵- یه لام له نه حمامدا دگه، و ده منه که مسکن گهشین .

لمروروی چیزین (حبکه) هوه . سمهه تاو ناوه راست و کوتایی یدوه ههست به
یدکنیی هونه کاری دهکهین ، چسروکتووس له سمهه تادا له ریگدی و هسف و

تهرانی هوش و شهخیشه تی (هیرش) ده رده بسی و باری در رونی و خولیا و پیر و نهندیشه شی ده کاتنه و پیه نا ده بایانه بدر مدنه لوزی نا ووهه لهوی و بودایه لوگ ، که لعم دور و یگه بیده و همسنی ناو ووهه در رونی ده کات ، باره در رونی سه که و

شَهْ دِيَارَهْ كَانْ يَهِيَّكْ دَهْ بَسْتَهَوْ وَيَهْ كَيْتَيِّيْ هُونَهْ رَيْ روَوْ دَاهْ كَانْ دَهْ بَارَبَرْيَزِيْ وَ
بَلْ لَكْ بَيَانْ بَيَنْ دَهْ بَهْ خَشْنِيْ وَلَهْ وَيَنْهِيْ وَاقِعِيْمِيْ ژَيَانِيْ فَهَنْتَازِيْ وَخَهْ مَالِيدَا دَاهْ بَيَانْ
دَهْ بَرْيَزِيْ وَبَرْهَوْ وَبَنْهِيْ زَمَانِكَارِيْ حَادِونْ دَهْ لَالْتَنِيْ تَهْ فَقِيَانْ دَهْ بَاتْ . بَهْ شَبُوبِه

جهانی دوره و ناووه وی (هیرش) دورده خات و روآلته رووکمه شه کانی
واقیعان پی نیشان دهدات ، له نه جامدا راستی به ک ساغ دهیته که ره وشت و
کارهیده کانی مررور واقیع و ریانی مادی سرچاوهی نه جو جوره کارانهن ، بعلام

خمو خدیبال و پیرکردنده‌هی هه ره نیارا رووی دوره و به نهک ناووه، له کاتیکا
دبیو دوره وی واقیع له دبیو نهینی به کانوو هم‌لده قولی، نهگه رچی «هیوا»
تروسکه رووناکی بهک ده خانه سر دبیو شاردر اووه که بتجهه‌ی ناکوکی به کانی
زبانه.

کورسی :

چیز و یکی مکرم رشیده ، مکرم و هک شاعر بیک ناصر او و ، پتر له ووهی که
چیز و کنوسس بی . هم چیز و کهی بریتی بی له پرده دامالین له رووی
دیار دیده کی ناله بار که لمانور و پیش از کورددا بدی ده گری ، که سرمهستی
باداشم . ملاوک دنهون و ماستاو یو کاره به دستانی گوفار و روزنامه کان ده گهن .

هر چهند نه لام دیارده کاریکی ناله بیار و نایه حمی یو ره زشتیکی خرا په ، به لام
رووناکی خسته سر نهوانه نهاره زایی در برین به راهیه ریان بهوشیوه
چیر و کنووس بوی چوده بیان هعلبریش تایه .
له ووی باله وانی چیر و که کمه ، چیر و کنووس لایه نکی زوری ل

شه خسibe تى خوي دەردەخات ، له گەر هەر خۇي ئەم ، كەواتە شەخسibe تىكى
واقىعى يە ، زىماش لەدەي شەخسibe تىكى ھۆنەرى يەن ... خۇپەر راستەمۇخ
دەجىتە ناوجىز و كەمە ، كە شىوازىكى راپۇنى بەخۇۋە دەڭىز ، زىماش پە
پەرنە بەر گېر اندەمۇ و سەف و دايەلۆگى ئىندا رەچاول كەرددوو . له چىز و كەكانپا

پهنجاکان دگات که نوچمه شیوازی ناوا باو بیو ، که همندی جبر و گنخورش
شیوازی راسته و خود مورکی حکایات تائیری و راپورتی و گیرانه و بیان پیر